

Bestuur

President : John Brands
Oud President : Kees van Steenberg
1^e Vice President : Chris Geurink
2^e Vice President : Bart van der Laan
Secretaris : Peter Bob Peerenboom
Penningmeester : Jos Niesink
Bankrekening : ABN-AMRO 66.03.11.232
(Postrekening van de bank: 824200)

Secretariaat

Peter Bob Peerenboom : Nonnenmate 24
7006 CP Doetinchem
Telefoon : 0314-346096
E-mail : info@lionsclubdoetinchem.nl
Website : www.lionsclubdoetinchem.nl
Digitaal ledenboek : www.lions.nl

Bijeenkomsten

Iedere maand : 1^e woensdag 19.45 uur Vergadering
3^e woensdag 18.00 uur Taphap
5^e woensdag 18.00 uur Taphap met

Plaats : Hotel Villa Ruimzicht
Ds. van Dijkweg 40
7001 CV Doetinchem

Telefoon : 0314 - 320680
E-mail : info@hotelvillaruumzicht.nl

- Bij verhindering voor de vergadering **altijd via de site afmelden**
- Bij verhindering voor de taphap **altijd** dinsdag vóór 20.00 uur **via de site afmelden**

Let op! Bij niet-tijdig afmelden zal € 14,50 in rekening worden gebracht ten behoeve van de fundraisingkas.

- Voor bijeenkomsten met Papillons opgeven of afmelden **zoals aangegeven op de uitnodiging**

Wat staat er deze maand in het bulletin?

De Eerste Nacht - Pres(s)praat September 2010.	4
Gelezen op onze website.	8
Beste Lions.	10
Aan het begin van een nieuw clubjaar.	17
Een stem voor een kind 2010 - De Aftrap.	21
De Verjaardagskalender.	24
Communicatie anno 2010.	25
Attendance 2009-2010	28
Commissies 2010-2011.	30
Agenda 2010-2011.	31

De Eerste Nacht - Pres(s)praat September 2010

De nacht van maandag 19 juli op dinsdag 20 juli 2010 was voor mij één van de meest spannende van dit jaar. Om 2.45 uur liep ik door Cuijk richting NS station. Het was zwoel weer. De hoge temperatuur van de dag ervoor zat nog in de lucht en de grote hitte van de volgende dag voelde je al aankomen. In mijn T-shirt had ik het niet koud. De goed gevulde rugzak zorgde er voor dat ik al snel door mijn transpiratie barrière brak.

Het zou mijn “eerste” worden en ik was zenuwachtig. Hoe zou het gaan? Houd ik het wel vol? Ik was heel erg benieuwd of er wel mensen zouden zijn op het perron en of de treinen inderdaad de hele nacht zouden rijden.

Ik was te vroeg en was blijkbaar de eerste fanatiekeling. Langzaam maar zeker kwamen er steeds meer mensen op het Cuijkse perron. Mensen uit Boxmeer, Cuijk, Almelo, Groningen en Amsterdam. Een voetbalmaatje van 40 jaar geleden kwam aanlopen met een nog grotere rugzak dan die ik met me mee sjouwde. We herkenden elkaar onmiddellijk, raakten aan de praat en voordat we het wisten kwamen we aan op het Centraal Station van Nijmegen. Het was inmiddels 03.40 uur. Ik vond het allemaal erg spannend. Honderdduizenden waren me voor gegaan en het voelde heel speciaal er eentje van te worden. In het Centraal Station en daarbuiten waren veel studenten aanwezig. Ze kwamen net uit de kroeg en waren luidruchtig met absoluut de meest goede bedoelingen en juichten ons toe.... “ Nog even, je bent er bijna!” Het was circa 03.45 uur!

Om 03.50 uur zag ik het doek met “START”. Wauw! Ik ging het echt doen. Een ingehuurd “student” sprak de menigte vanaf een veilingkistje opbeurend toe en na een kwartier wist ik het, dat is de nieuwe Herman Finkers, maar dan met een Brabants accent. Om 4.15 uur mochten we los en zette ik mijn eerste schreden van mijn eerste Vierdaagse in Nijmegen. Al na honderd meter de eerste high five en aanmoedigingen van de studenten die er een geweldig feest van maakten en op fantastische wijze de lopers op gang brachten. Nog maar 41 kilometer die dag. Ik voelde me apetrots dat ik de bekendste

wandeltocht ter wereld ging tackelen. We waren die dag met circa 40.000 lopers. Dat is bijna vier keer een vol Graafschapstadion, ongelooflijk toch. Vanaf de Wedren kronkelden we links, rechts, links links, rechts en twee keer links naar de Waalbrug en je zag bij het Kelfskesbos nog de laatste studentenpaartjes elkaar omhelzen. Zij gingen één ding zeker niet doen en dat was 40 kilometer wandelen! Voor de Waalbrug stond een bord met een verbod op in het gelid lopen. De brug schijnt dat niet aan te kunnen als duizenden tegelijk left/right/left wandelen. Je voelt je dan sterk worden.

Bij het einde van de brug naar beneden en ik wist dat daar, nog in het halfdonker, Martin Liefrink op mij stond te wachten. Echter, Martin had meer aandacht voor de technicus die de nog donkere ochtend doorkliefde met snoeiharde marsmuziek. Ik voelde me te trots om nu, na 4 kilometer al, naar een bekende te gaan roepen. Martin, volgend jaar beter opletten als ik voorbij kom.

De eerste dag was de dag van Elst en het was een dag van proeven. Proeven van het vroege opstaan in verband met het extra vroege vertrek die ochtend, proeven van de gezelligheid in de dorpen, proeven van de vrolijke stemming onder de lopers, proeven van de professionele begeleiding die de militairen kregen, proeven van de heerlijke soep en koffie die overal verkrijgbaar was, proeven van de dropjes en komkommer die je door het publiek werden aangereikt, proeven van alles wat de Nijmeegse Vierdaagse zo bijzonder heeft gemaakt.

Ik was die dag om 12.15 uur “binnen” en onderweg van Nijmegen naar Cuijk, waar ik logeerde bij mijn moeder, viel ik in de trein van vermoeidheid in slaap....

Die avond ging ik om 21.30 uur naar bed en had al erg veel zin in de 2^e dag, de dag van Wijchen. Ook deze dag was een groot feest. Het venijn zat hem wel in de staart. De Waalkade is toch langer dan je denkt. Ik wist echter dat Laura mij ergens zou toejuichen. Ik zag haar eerder dan zij mij dus kwam ik hartstikke kwiek aanlopen en nam complimenten zoals “Jij loopt goed” en “Wauw, dat wordt en makkie voor jou” met genoeg in ontvangst. Ze moest eens weten, ik had toch pijnlijke stijve benen en voeten.

De 3^e dag is de dag van Groesbeek met de Zevenheuvelenweg. Dit is qua route absoluut de mooiste dag die ons door Malden, Mook, Plasmolen, Milsbeek, Groesbeek en een prachtige wijk in Nijmegen voert.

Nog steeds zonder blaren mocht ik beginnen aan de 4^e en laatste dag. De meest bijzondere dag voor mij omdat deze de dag van Cuijk is. Cuijk is mijn geboorteplaats en ik heb als kind aan het parcours gewoond en altijd met veel ontzag gekeken naar al die wandelaars.

Nu kwam ik zelf door Cuijk. Na de Maas overgestoken te zijn, liepen we door Linden en Beers, de plaatsen die ik als kind goed heb leren kennen en waar het dialect me vertrouwd in de oren klinkt. Richting Cuijk over de Beerseweg langs mijn ouderlijk huis. Toen we de propvolle straten van Cuijk binnenkwamen, stond daar mijn gezin met een groot spandoek. Dat was een heel mooi moment.

De kilometers door Cuijk waren erg lekker en uiteindelijk wandelden we dan over de Maas (de pontonniers hadden weer goed werk verricht) naar Mook en daarna via de Molenhoek en Malden richting de *Via Gladiola*. Iedereen werd voorzien van gladiolen en mocht je gedurende zeker een uur een staande ovatie in ontvangst nemen. Er waren lopers bij die soms weer een stukje terug liepen, omdat ze niet genoeg kregen van het applaus. Moe maar voldaan kwam ik over de meet en mocht ik het 4-daagse kruisje in ontvangst nemen. Gemiddeld 45 kilometer per dag gelopen en gelukkig geen blaren. Mijn gezin stond me weer in Nijmegen op te wachten en hebben we samen met vrienden een paar heerlijke koude biertjes gedronken.

Al met al vond ik de Nijmeegse 4-daagse zwaar, maar fantastisch om mee te maken!

Dat was het echter nog niet.

Enkele weken later hebben Laura en ik de Achterhoekse Wandel4daagse gelopen. We liepen 30 kilometer per dag en hadden het, qua weer, de eerste dagen niet echt getroffen. De 1^e dag, de dag van Wehl, hebben we circa 25 kilometer in de regen gelopen. De volgende ochtend moesten de schoenen aan de voeten drogen, zo nat waren ze de eerste dag geworden. Deze 2^e dag bracht ons door Zelhem. De 3^e dag was dalen en klimmen in Montferland. Helaas waren de bospaden zo slecht van alle regen, dat gedeeltes van deze route werden omgeleid over de verharde weg. Dat mogen we de organisatie niet aanrekenen. De organisatie doet haar stinkende best om het aantal deelnemers te verdubbelen. Dat gaat ze ook lukken als ze deze Achterhoekse Wandel4daagse iets interessanter en "sexier" kunnen maken zodat de jeugdige wandelaars uit de rest van het land ook de weg naar De Achterhoek weten te vinden. Wie weet, wellicht is de week voor de Stadsfeesten een mooi alternatief.

Allengs werd het weer beter en de laatste dag, de dag van de Oude IJsselstreek, was een mooie zonnige dag en kreeg deze vierdaagse een verdiende mooie afsluiting. Drie jaar eerder hadden we deze Wandel4daagse ook gelopen en toen waren we zeer onder de indruk van de prachtige routes.

De laatste editie had helaas qua mooie routes moeten inleveren. Bijvoorbeeld Landgoed De Slangenburgh werd niet meer aangedaan en dat was jammer. Laura en ik hadden weer een leuke actieve week gehad en nadat we vrijdag met gepaste trots de finish hadden gehaald, was Ruud Wink zo vriendelijk ons op de foto te zetten.

Lionsvrienden, afgelopen zomer ben ik dus maar eens extra actief geweest om met een goede conditie aan dit nieuwe Lionsjaar te beginnen. Het

programma heeft u allemaal ontvangen en is ook te zien op onze website en ik kan u vertellen, ik heb er erg veel zin in.

Ons seizoen zijn we begonnen op 1 september met een BBQ in Orangerie van Kasteel De kelder. Van velen heb ik een positieve reactie gekregen. Zelf heb ik dit ook ervaren als een leuke avond met een prima opkomst. Samen met een gezellige afvaardiging van onze Duitse vrienden werden maar liefst 8 jarigen toegezongen met een ter plekke door Theo (Kamps) bedachte NederDuitse versie van ons lijflied. Met dank aan de activiteitencommissie mogen we de conclusie trekken dat we wederom een goede start hebben gemaakt.

Tot binnenkort bij de TapHap of clubavond.

Uw president

John Brands

Gelezen op onze website

"Het idee van Ruud (om de attendance weer in het bulletin te publiceren) lijkt me prima.

Deze rubriek (Geef uw mening op onze website) wordt denk ik nauwelijks gelezen. Wat nog veel erger/vervelender is, is dat toch wel erg veel leden niet de moeite nemen zich af- of aan te melden voor de activiteiten. Ondanks de herhaalde vragen/mail om zich aan of af te melden voor de schilderavonden in september/oktober hebben er 21!!!! Lions-leden niet eens gereageerd. Gewoon afmelden als je geen zin hebt of niet kunt is toch niet zoveel moeite? Er zijn mensen die de nodige voorbereidingen hebben getroffen om het te organiseren. Het is dan toch niet zoveel moeite om iets van je te laten horen. Wie de schoen past trekke hem aan."

Kees van Steenbergem

Beste Lions

inaugurele speech van onze nieuwe president op 30 juni 2010

Dames en heren,

Al een paar keer heb ik de Lions mogen toespreken en dan is dat steeds met "geachte heren". Vandaag mag ik u begroeten met dames en heren. Dat doet me deugd. Dat wil niet zeggen dat ik iets heb tegen een gezelschap met alleen maar heren, zeker niet. Kijk maar naar ons Lions-gezelschap, een mannenclub met veel gezelligheid en lef, waar ik me thuis bij voel. Lef daar kom ik straks op terug.

Dames in een gezelschap brengen wel iets extra's. In een gezelschap met dames, gedragen mannen zich anders. Dames laten blijkbaar mannen veranderen. Voor veranderen heb je wel lef nodig. Een voorbeeld van die invloed van vrouwen op

mannen is het volgende:

Op de campus van de Wageningen Universiteit is de *Bedrijfskantine Van De Toekomst* gevestigd. Dat is een samenwerkingsverband van de universiteit, een grote cateraar, grotere voedingsmiddelenbedrijven in Nederland en enkele consumentenorganisaties. Het is een kantine waar heel veel wetenschappelijk onderzoek wordt gedaan. Onder andere wordt het gedrag van de gasten met camera's bestudeerd. Uiteraard weten de gasten dat ze gefilmd worden en hebben ze ook toestemming gegeven voor het gebruik van de beelden voor wetenschappelijke doeleinden. Men onderzoekt bijvoorbeeld wat het verband is tussen de keuze van de lunch en de kleuren van de ruimte, of het licht in de ruimte of de achtergrondmuziek. Maar ook het verband tussen keuze van producten en wijze van presentatie. Zo blijkt bijvoorbeeld dat vrouwen gemakkelijker voor Hollandse nieuwe haring kiezen als deze in stukjes is gesneden dan wanneer deze in het geheel wordt gepresenteerd. Maar ook blijkt dat op vrijdag vaker wordt gezonddigd (broodje kroket) dan op de andere dagen van de week. Ook opvallend is dat mannen anders eten als ze in gezelschap van vrouwen zijn. Ze kiezen dan bijvoorbeeld

vaker voor vis dan ze doen in mannengeselschap. Tevens wordt in gezelschap van vrouwen minder voor een vette hap gekozen. Ook de keuze van het drankje is dan anders. Vrouwen hebben blijkbaar invloed op mannen.

We zijn nu net terug uit Zweden, het meest vrouwelijke land ter wereld. Doordat ooit -als gevolg van een belastingdruk van 75% - alle vrouwen wel moesten gaan werken omdat men anders huis, luxe etc. niet meer kon betalen is in Zweden heel veel geregeld waardoor dat ook kan. Inmiddels heeft dat geleid tot een maatschappij waarin man en vrouw volledig aan elkaar gelijk zijn, banen gelijk zijn verdeeld en waar op zondag de mannen de boodschappen doen. Toch weer een mooie *We Serve* actie van die mannen!

Dames en heren,

Allereerst wil ik u zeggen dat ik het een eer vind om uw president te mogen zijn. Toen ik in 2004 dankzij mijn sponsors Henk Drost en Marnix Jansen Venneboer lid werd van de Lions, wist ik eigenlijk niet wat ik er van mocht verwachten en wat er van mij werd verwacht. Ik kan u vertellen dat het wat mij betreft voelt als een warm bad.

Alhoewel je weet dat je een keer aan de beurt komt is het toch wel spannend. Als je weet dat je president wordt, ga je veel meer letten op hoe jouw voorgangers het doen. Gelukkig mag je jezelf blijven en dat doen de presidenten dan ook. Ook mijn voorganger bleef zichzelf. Onze vorige president Kees van Steenberghe deed dat op zijn wijze en gaf nog eens ruimte voor discussie en gesprek, waarvoor hulde. Kees heeft niet zo heel veel met protocollen en toch kon hij op de juiste momenten laten zien dat hij het belang ervan wel degelijk kon inschatten. Een mooi jaar waarbij Kees Kees bleef. Graag een applaus voor *Past President* Kees van Steenberghe.

Natuurlijk wil ik het bestuur bedanken voor de prettige samenwerking tot nu toe. Martin als nestor van het gezelschap die als past-past-president weer een zee van tijd krijgt. Peter Bob, die op onnavolgbare wijze op elke plek ter wereld zijn keurige verslagen kan maken en het bestuur qua agenda en postverwerking op de rails houdt. Jos, die op voortreffelijk wijze ervoor zorgt dat administratie en financiën op orde zijn. Kees, die vanaf nu als past-president mij met raad en daad bij zal staan. Chris, die zich nu pas echt zenuwachtig gaat maken als vice president. Heren, hartelijk dank voor de fijne samenwerking.

En wie wordt de nieuwe vice-vice-president? Dat is niemand minder dan Bart van der Laan. Bart, leuk dat je het bestuur komt versterken. Heel veel succes en vooral plezier gewenst.

Het is een heel proces, dat president worden. Als je weet dat je president gaat worden dan word je opgenomen in het bestuur als vice-vice president. Dat jaar is een makkie (Chris, dat weet jij inmiddels ook). Het 2e jaar, ben je vice president en mag je gaan nadenken over "jouw" programma en mag je bij afwezigheid van de President de honneurs waarnemen. Dan komt het jaar als president en daar sta ik nu voor. In de aanloop daar naartoe is er een heuse training binnen de Lions organisatie. Een bijzonder boeiende avond voor aankomende presidenten en voor aankomende secretarissen, want de rol van secretaris mag niet worden onderschat. Omdat Peter Bob niet eerder in de gelegenheid was geweest om deze trainingsavond mee te maken zijn we samen geweest en dat maakte het speciaal.

Het meest opvallende, wat mij betreft, was dat de nadruk wordt gelegd op de **vriendschap** binnen de Lions Club. Vriendschap als basis voor vertrouwen om gezamenlijk de *We Serve* gedachte inhoud te geven en uit te dragen. Daar ben ik over gaan nadenken.

Wat zie je terug aan vriendschap binnen onze Lionsclub? Je ziet veel verbondenheid, aandacht voor lief en leed, maar ook wel groepjes Lions die meer vriend zijn dan de rest. Er is een groep motorLions die er samen op uit trekken; er is een groep golfLions die er samen op uit trekken; ook hadden we ooit een groepje bridgeLions. Dus deze mensen hebben extra initiatief genomen om dat woord "vriendschap" een degelijke inhoud te geven en zij zullen sneller naar elkaar toe kunnen groeien dan de Lions (zoals ik) die het meer moeten hebben van de clubavonden, de Taphap, de bestuursbijeenkomsten en de projecten waarin je gezamenlijk optrekt.

Bij mij wordt juist de vriendschap door de tijd en juist door de *We Serve* activiteiten manifester en niet andersom. Daar ga je dan over nadenken. Blijkbaar zijn beide kanten iets waardoor je groeit als Lionslid. Aan de ene kant de Lions die op basis van de reeds ontstane vriendschap de *We*

Serve gedachte verder inhoud kunnen geven en aan de andere kant de Lions die door de *We Serve* projecten vriendschappelijke banden ontwikkelen. Het komt blijkbaar van verschillende kanten. De vriendschap staat in alle gevallen centraal en dat is veel waard.

Aan het begin zei ik iets over lef hebben. Deze Lionsclub heeft lef. Nadat Martin deze club "50 jaar jong" noemde en Kees ging voor "de Lions in beweging" zal het komend fiscal year staan in het teken van "lef en verandering". Het anders durven te doen. Het lef hebben om te veranderen. Dat is reeds in gang gezet op de clubavond van 2 juni j.l.

We hebben toen met zijn allen in de spiegel gekeken en geconstateerd dat het anders moet. Op een zeer positieve wijze zijn allerlei toekomstvisies op

tafel gekomen en deze worden door een aantal werkgroepen verder uitgewerkt. (Het verslag van die avond is na te lezen in bulletin nr. 265).

Duidelijk is geworden dat als we intern sterk zijn, wij extern (nog) beter kunnen presteren. De nadruk zal dan ook liggen op het nog sterker maken van onze Lionsclub zodat we een goede basis leggen voor de toekomst.

Inmiddels is er nog een prima initiatief van de grond gekomen en daar zult u vandaag mee worden verrast. Ruud Wink en Henk Breuker hebben een boekje ontwikkeld voor nieuwe leden met alle ins en out over onze club. Dit boekje zal vandaag aan u worden uitgereikt. Henk en Ruud, hartelijk dank voor dit prima initiatief.

Binnen de bezetting van de commissies zijn enkele kleine wijzigingen doorgevoerd. Gezien de mogelijke veranderingen die er gaan komen leek het verstandig om de commissies voorlopig zo veel mogelijk in stand te houden.

Waar ik bij stil wil staan is het volgende: Hans de Vries heeft ruim 10 jaar leiding gegeven aan de activiteitencommissie en heeft ons al die jaren, natuurlijk ondersteund door de commissieleden, op positieve wijze verrast met allerlei activiteiten op allerlei bijzondere plaatsen. Hans heeft te kennen gegeven te willen stoppen met zijn rol als voorzitter van de activiteitencommissie.

Wij respecteren zijn besluit en bedanken hem dan ook voor het vele goede werk dat hij voor ons heeft verricht. Hans, bedankt.

Het doet me deugd om meteen de opvolger van Hans te kunnen noemen en dat is Marnix Jansen Venneboer. Ik ben er van overtuigd dat Marnix ons op

zijn eigen wijze zal verrassen in zijn rol als voorzitter van de activiteitencommissie. Marnix, fijn dat je deze taak op je neemt en ik wens je daarbij veel succes en vooral plezier toe.

Hartelijk dank voor uw aandacht . Ik wens u allen een hele fijne avond.

John Brands
President

Aan het begin van een nieuw clubjaar

Weinigen zullen zich tijdens de opening van het nieuwe Lionsjaar gerealiseerd hebben op welk een historische grond dit jaar de traditionele bbq plaatsvond. Natuurlijk, iedereen weet wel dat vandaag de dag het kasteeltje in handen is van Jhr. Floris F.A. Beelaerts van Blokland. Maar minder bekend zal bijvoorbeeld zijn dat de havezate van 1780 tot 1784 in het bezit was van Joan Derk van der Capellen tot de Pol, de grote leider van de Patriotten in ons land, befaamd of berucht geworden door zijn pamflet uit 1781 "Aan het volk van Nederland", waarin hij het volk oproept zich te verzetten tegen de corrupte Oranjegezinde regenten en meer nog tegen de stadhouder Willem V. (Wie meer wil weten, leze het prachtige boek van Hella Haasse "Het geheim van Appeltern")

Maar iedereen was het er wel over eens dat de Kelder een prachtige locatie was om elkaar na de zomerpauze weer te treffen en volop bij te praten. Dat kostte nog heel wat moeite met een zo grote opkomst dat het niet eenvoudig

was om iedereen op zijn minst even te spreken. Je moest je er werkelijk doorheen wurmen. Bijzonder natuurlijk dat deze avond ook Henk Heezen en Gerard Hehenkamp aanwezig waren. Het deed ons leden goed en zeker ook Henk en Gerard, gezien hun stralende gezichten.

John Brands hield een vlotte maidenspeech als president en

daarmee zette hij de toon voor wat wij dit jaar van hem mogen verwachten. Toegewijd, betrokken en enthousiast verwelkomde hij de leden, de gasten uit Dorsten auf Deutsch, liet de acht jarigen toezingen en gaf aan zelf niet te veel te willen zeggen. Het kon wel eens een no-nonsense jaar worden gericht op geen woorden maar daden, wat John als voetballiefhebber natuurlijk wel toevertrouwd is. Zijn jaarthema "lef en verandering" lijkt bij hem in goede handen.

Na de tap, tijd voor de hap, voortreffelijk verzorgd door Erwin van Het Borghuis en zijn secondanten. Wat minder op de voorgrond, maar qua drankvoorziening onmisbaar moet ook Joke van Wingerden worden genoemd. Zij heeft haar avond "opgeofferd" door iedereen -ruimschoots- van allerlei drankjes te voorzien. Als dat geen "we serve" is...

Gelukkig gezegend door prachtig weer vliegen de uren voorbij en kunnen wij opgewekt aan het nieuwe clubjaar beginnen, met terechte dank aan de activiteitencommissie voor deze geslaagde avond.

Maar hoe geslaagd ook, er kunnen ook wel een paar kanttekeningen gemaakt worden bij deze jaaropening. Ik kwam daarop toen ik in Schillers Wallensteins Tod las: "Ich habe hier blosz ein Amt, und keine Meinung." Een keurig verslag schrijven is één ding, maar als redacteur mag je tenslotte best wel een beetje de vinger aan de pols houden.

Wat ik eigenlijk wel wat vreemd vind, is dat ongemerkt de traditionele bbq verplaatst is naar wat eigenlijk de eerste vergadering dient te zijn: de eerste woensdag in september. Er is toch geen echte reden om weer terug te gaan naar de derde woensdag in augustus. Tientallen jaren is dat de traditionele openingsdag geweest waar nu met kennelijk groot gemak van wordt afgeweken. (Dat doet mij ook denken aan een opmerking van Ietsje Kuiper die het -terecht- jammer vond dat de

locatie niets meer had van het ook al jarenlange bestaan van de zonnebloemversiering die telkens de jaaropening feestelijk opfleurde.)

Het bestuur is de laatste paar jaar aanzienlijk verjongd. Niets op tegen, integendeel zelfs! Maar wij moeten er wel voor waken dat tradities niet plompverloren overboord gegooid worden. Dat geldt eens te meer voor onze verhouding tot het district en het MD. Soms krijg ik de indruk dat die band wel aan de heel magere kant is. Dat de nieuwe indeling van het district in het bestuur onbekend is, is daar een voorbeeld van. (Net zoals dat er niet gereageerd werd toen daar over geschreven werd in het bulletin.)

Hoe gezellig de bbq ook is geweest, helaas is de locatie, hoe fraai en historisch ook, wat minder geslaagd voor een gezelschap van zo'n 80 personen. Het was, zoals gezegd een heel gedrang om bij het binnenkomen iedereen te begroeten zonder capriolen uit te hoeven halen. En wie niet aan de lange tafels kon aanschuiven diende zich in bochten te friemelen om aan de zijtafels te komen, dan wel werd welhaast verbannen naar de sta-tafels, waar het overigens wel gezellig vertoeven was. Nadeel in ieder geval wel dat de onderlinge "doorloop"er door beperkt werd, hetgeen de cohesie in de club helaas niet ten goede komt.

En tot slot, en ik weet ik begin er niet voor het eerst over, wanneer gaan wij duidelijke afspraken maken over het uitnodigen van onze Duits gasten uit Dorsten. Hoe vaak is er niet opgemerkt dat het ook wel weer eens plezierig is om "als Doetinchemse Lions onder elkaar" te zijn. Of dat nu de bbq is of het jaarlijkse uitstapje (of is dat ook verleden tijd geworden?), er lijkt wel zeker behoefte te bestaan om iets dergelijks in Doetinchemse kring te houden. Daarbij dan ook nog: langzamerhand is het wat vreemd dat er uit de club zo weinig respons komt op vragen of opmerkingen. Behalve over het

bovenstaande ook bijvoorbeeld geen enkele reactie, ook niet van het bestuur, op de problematiek van de zone-indeling. Erg levendig is het op deze manier niet echt. Wij moeten oppassen niet oubollig te worden.

Misschien zijn bovenstaande opmerkingen wel ingegeven door ouderwetse sentimenten. Daar kom ik dan graag voor uit. Want ik zou niets liever zien dat wij voor de traditionele jaaropening weer terugkeren naar de boerderij van Henk en Wil. Met elkaar de zaak opbouwen en een dag later weer afbreken. Ruimte om elkaar te spreken. Het was natuurlijk niet toevallig dat die bbq's nogal eens laat werden... Vernieuwing is niet erg, maar de sfeer die wij daar jaar in, jaar uit aantreffen is nergens anders te vinden.

HB

Een stem voor een kind 2010 - De Aftrap

Hoewel 18 december nog een eind weg is, is de voorbereidingscommissie voor de derde versie van "Een stem voor een kind" al weer een tijdje druk bezig met de voorbereiding. Het idee om ook de andere Lionsclubs Isala en De Graafschap daarbij te betrekken mag nu al geslaagd worden genoemd. De samenwerking binnen de uitgebreide commissie is heel erg goed en plezierig. De nieuwelingen zijn bijgepraat over de organisatie, taken worden verdeeld en het enthousiasme is groot.

Natuurlijk wordt het in zo'n derde jaar toch wel wat lastiger om nieuwe deelnemers te vinden, maar het tableau de la troupe voor de 2010-versie ziet er weer heel aantrekkelijk uit. Namen noem ik nog niet, die moeten nog even een verrassing blijven, maar we verzekeren u dat het zeker de moeite waard is om zaterdag 18 december a.s. in de agenda voor Een Stem te reserveren.

Zaterdag 28 augustus vond in Het Borghuis de eerste kennismaking plaats met de organisatie, zangers en zangeressen en coaches. Neem van mij aan dat het voor de solisten best wel een spannende ontmoeting was. Na een al dan niet voorzichtige toezegging om deel te nemen, was nu dan het moment aangebroken dat het kerstconcert de eerste concrete vormen begint aan te nemen. Voor de solisten begint het dan al behoorlijk dichterbij te komen.

Na het handen schudden en een kopje koffie heet voorzitter Martin iedereen welkom, stelt de commissieleden voor en laat de solisten zichzelf introduceren. Daarbij blijkt toch wel dat er sprake is van de nodige spanning. Veel deelnemers vinden het een sprong in het diepe en zijn er lang niet allemaal van overtuigd dat zij aan het eind vanzelf komen bovendrijven. Een lichte gruwel was zelfs merkbaar bij een solist die op deze dag pas begreep dat er in een volle kerk toch heus solo moet worden gezongen. In ieder geval werd al voelbaar dat het merendeel zich niet alleen een beetje slachtoffer voelde van de lobbyactiviteiten van de commissie, maar ook dat men zich er nu al van bewust begon te worden allemaal in hetzelfde schuitje te zitten, waardoor er al iets van een onderlinge band begon te ontstaan.

De angst werd gelukkig al minder toen Tessa de Jong, deelnemster van de vorige editie, met verve haar ervaringen vertelde. Met veel geestdrift beschreef zij het proces dat de groep in 2009 had doorgemaakt en de geweldige sfeer en groepscohesie dat tot gevolg heeft gehad. Iets doen wat je

nooit eerder hebt gedaan op een terrein waarop je geen enkele ervaring hebt. Voor haar een heuse "Once in a lifetime" ervaring, waar zij nog steeds met veel plezier op terugkijkt. En waar zij bovendien hartelijke contacten aan heeft overgehouden.

Deze feestelijke schildering van "Een stem voor een kind" maakte de spanning voor de nieuwe slachtoffers al een stuk draaglijker, hoewel dat door Theo weer wat onder druk werd gezet toen hij schetste wat de deelname betekent en wat voor inzet er voor nodig is. Om dan natuurlijk toch te laten merken dat iedereen in veilige handen is om dat de begeleiding door de coaches in meer dan vakbekwame professionele handen is. En dat geldt ook voor de professionaliteit van de muzikanten. Iets wat trouwens sommige deelnemers ook al opgevallen was. Uit de verhalen was al duidelijk geworden dat Een Stem niet zo maar een aardig project is, maar dat het buitengewoon professioneel wordt aangepakt.

Dat bleek al direct toen er door de deelnemers vragen werden gesteld en twijfels werden geuit die door de coaches Sylvia en Sabine heel vakkundig, adequaat en vooral geruststellend werden beantwoord. Hoewel misschien nog niet iedereen volledig op zijn gemak was, werd wel duidelijk voelbaar dat iedereen het optreden wel als een enorme uitdaging begint te beschouwen. De beste basis voor een succesvolle uitvoering.

Dat werd ook duidelijk toen Theo zangers en coaches aan elkaar koppelde. Gelijk een loting voor de Champions League zaten er namen in ballen en bij het trekken ervan door de coaches was bij sommige deelnemers toch wel wat spanning merkbaar over de vraag bij en met wie ze terecht zouden komen. Gelukkig was iedereen er erg tevreden mee, blijkens het feit dat direct na afloop zangers en coaches elkaar opzochten om de eerste afspraken te maken.

Ongetwijfeld zal er een vertrouwensband tussen coach en zanger ontstaan naarmate de tijd vordert. Misschien zal dan ook duidelijk worden wat Theo bedoelde toen hij zowel filosofisch als cryptisch meedeelde dat de stem de spiegel van de ziel is. Niet iedereen zal zich er bewust van zijn geweest dat dit een uitspraak is geweest van de Indiase Soefimeester Inayat Khan, die in het begin van de vorige eeuw een moderne versie van het soefisme heeft ontwikkeld. Zijn boodschap was er een van eenheid, geestelijke vrijheid, liefde, harmonie en schoonheid. "En de stem kan daarbij helpen je ziel, die immers je

diepste eigenheid is, tot uitdrukking te brengen. De stem 'toont' immers alles; kracht en kwetsbaarheid, hoop en wanhoop, liefde en woede, inspiratie en pijn, verbondenheid of vervreemding, heden, verleden en toekomst. Onze stem communiceert innerlijke staten, psychologische en spiritueel, persoonlijk en collectief." Als je je daarvan als zanger bewust wordt is deelname aan "Een stem voor een kind" toch zeker wel de ultieme uitdaging...

Vanaf deze dag moet er nog veel gebeuren. De repetities door de zangers met hun coaches, de keuze van het repertoire, de eerste test bij wat in de commissie de vlootschouw heet en waarbij voor het eerst ook voor andere gezongen gaat worden, ge gezamenlijke repetitie waarbij ook het traditionele slotlied zal worden ingestudeerd en de generale repetitie in de Catharinakerk drie dagen voor de spannende concertavond zelf.

De muzikale trein is op stoom gebracht, uitgerekend op de dag dat de eerste dag van het Doetinchemse stoomweekend nogal verregende. Maar ook op de dag dat wij voor het eerste kennis konden maken met het buitengewoon fraaie Amphion, de locatie voor de volgende uitgave van Een stem.

Zeker nu wij als drie Doetinchemse Lionsclubs samenwerken lijkt er nog een grote toekomst voor "Een stem voor een kind" in het verschiet te liggen. Daaraan mee te werken blijft ook voor de commissieleden een geweldige uitdaging.

HB

De Verjaardagskalender

DE AFGELOPEN MAAND

5 juli	Gerard Roelofsen	64 jaar
22 juli	Henk Heezen	82 jaar
24 juli	Bart van der Laan	48 jaar
4 augustus	Harry Mathijsen	61 jaar
10 augustus	Theo Soontiëns	53 jaar
19 augustus	Jan Loggers	73 jaar
27 augustus	Wim Frommé	72 jaar
1 september	Hans de Vries	66 jaar
9 september	Jan van Iersel	69 jaar

Alsnogmaals gefeliciteerd!

DE KOMENDE MAAND

15 september	Arnold van der Goot	87 jaar
16 september	Jan Thijssen	79 jaar
13 oktober	Aart van Silfhout	73 jaar
20 oktober	Toon van Oudheusden	78 jaar

Alvast een fijne verjaardag!

Communicatie anno 2010

Ineens heb ik een vrije dag en ik besluit naar Amsterdam te gaan. Geen flauw idee wat me daar gaat overkomen. Ik ken daar wel een paar mensen maar ik weet niet wat ze aan het doen zijn, of ik ze zal ontmoeten en waar dat dan precies zou moeten gebeuren. In deze tijd is dat geen probleem. Ik heb tenslotte een iPhone.

Als ik in de auto wil stappen, zie ik dat de storm van deze nacht een tak half van een boom heeft getrokken. Dat dreigt. Ik heb geen tijd naar de gemeente te gaan en ik weet het telefoonnummer ook niet en trouwens, ik zou niet weten wie ik zou moeten hebben. Gelukkig staat op mijn iPhone een applicatie waarmee ik gewoon dit soort dingen kan melden bij mijn gemeente. Ik kies de categorie "groen en speelvoorzieningen", typ snel het probleem in, sta het programma toe mijn locatie te gebruiken en zie op mijn telefoon dat ik inderdaad in mijn straat sta. Ik maak snel een foto van de betreffende tak aan de betreffende boom in mijn straat en rond de melding af. Ik kan ervoor kiezen dat de gemeente mij een bericht stuurt als de melding ontvangen is, maar ik vertrouw er op dat dat wel goed gaat. Anders haal ik hem er morgen zelf wel af. Zo zijn we tenslotte ook nog weer een keer.

Onderweg in de auto eerst maar eens even getwitterd dat ik een dagje vrij heb en naar Amsterdam ga. Je weet nooit wie het leest en wat de gevolgen zijn. Bij tankstation Woudenberg lees ik twee reacties. Theo M. twittert terug dat hij in de stad is, nog geen idee heeft wat hij gaat doen, maar dat we elkaar wel tegen zullen komen. Ik ben ervan overtuigd.

Via WhatsApp krijg ik een (gratis!!) berichtje van Paulien dat er een theaterfestival is waar ze naar toe gaat. Of ik zin heb. Ik wel. Paulien krijgt van mij een gratis berichtje terug en *en passant* zie ik dat Merel, kleine Merel, ook gebruiker geworden is van WhatsApp, zodat ik onderweg ook gratis met haar kan chatten. Ik stap weer in de auto en rij verder naar Amsterdam.

"Panama! Uitzicht op mijn oude speelterrein" twittert Theo M. Ik besluit in te gaan op zijn aanbod. Panama is een café in het Oostelijke Havengebied weet mijn iPhone en brengt me er met zijn routeplanner feilloos naar toe. Nou ja.

Feilloos. Het interpreteren van opdrachten van zo'n apparaat behoort niet tot mijn sterkste kanten. Ik rij steevast net mis. Zo kom ik ook niet op de Oostelijke Handelskade terecht, maar op de Levantkade. Ook leuk, want er is een parkeerplaats tegenover een klein fietsmakerszaakje dat je niet zou verwachten in zo'n modern gebouw. Gelukkig kan ik het parkeren hier per sms betalen. Geen gedoe met muntjes of kaartjes. Ik wandel de Verbindingsdam over en geniet van het voor mij volkomen nieuwe uitzicht. De geur van water. Het gevoel van wind. Het lijkt wel vakantie.

Telefoontje. Theo M.

- "Hey Theo!" - "Hey Theo" - "Ik zie je!" - "Ik jou niet. Waar sta je dan?"

- "Nee joh. Je kunt me niet zien. Ik zit in Panama, maar ik zie jou wel, Je staat op de Verbindingsdam. Ongeveer op de brug."

- "Precies op de brug. Ik zie Panama niet. Waar zit dat dan?"

- "Nee joh. Geintje. Ik zie je op mijn iPhone. Ik dacht waar blijft die gast. Ik zal 'm eens opzoeken."

Oh ja! Dat is waar. Ik realiseer me dat ik hem heb toegevoegd op Google Latitude. Hij kan mijn locatie zo zien. Geinig. En handig want het duurt niet lang of ik zie zijn plek ook op de kaart en in een mum van tijd zitten we aan een tafeltje verhalen uit te wisselen. En plannen te maken. Want plannen maken is iets dat Theo en Theo heel goed kunnen. Uitvoeren gaat altijd minder makkelijk. "Conceptional Artists" zeggen we dan.

E-Mail van Paulien. "Kom je?" met een locatie. Ik tik op de locatie en hij verschijnt op mijn kaart in de iPhone. Noorderlicht. Strandkroeg aan Neveritaweg op de NDSM werf. Ik zeg tegen Theo dat hij Paulien moet leren kennen. Gelukkig kent Theo de weg in Amsterdam en heb ik geen apparaat nodig om de NDSM werf te vinden. Theo rijdt en niet lang daarna maakt hij kennis met Paulien. Heerlijk. Hoe de moderne tijd ons in staat stelt zo direct te communiceren. Toch veel beter dan uit een mailtje van de secretaris van de Lionsclub te moeten vernemen dat een Lionslid bij hem op hoge poten geklaagd heeft dat al vijf jaar zijn geboortjaar verkeerd in het bulletin staat. En zelfs ook nog met een s te veel in zijn naam. Hoe durven ze, daar bij de redactie.

Theo Soontiëns

Attendance 2009-2010

Beste clubleden,

Na aandringen van diverse zijden, onderstaand een overzicht van de attendance van het afgelopen jaar. We scoren met zijn allen licht hoger dan in het seizoen 2008-2009. Laten we proberen die tendens dit jaar vast te houden. Dat moet zeker lukken nu Theo na 10 jaar weer op de taphap gaat verschijnen. De attendance iedere maand publiceren lijkt met niet zo aantrekkelijk, zeker niet voor de redactie van het bulletin. Als u goed om u heen kijkt tijdens de bijeenkomsten ontdekt u vast zelf wel wie er aanwezig is.

John Brands	67%	Koos Kuiper	48%
Henk Breuker	71%	Bart van der Laan	57%
Herman van de Broek	48%	Bert Lamers	38%
Rien ter Brugge	62%	Martin Liefrink	71%
Hans Bruyn	67%	Jan Loggers	62%
Henk Dijk	57%	Harrij Mathijssen	24%
Henk Drost	81%	Han Meibergen	81%
Wim Frommé	71%	Jos Niesink	52%
Toon Gasseling	48%	Toon van Oudheusden	81%
Chris Geurink	57%	Peter Bob Peerenboom	57%
Arnold van der Goot	62%	Bart Jaap Pull ter Gunne	67%
Henk Heezen	5%	Gerard Roelofsen	57%
Gerard Hehenkamp	5%	Ben Smeenk	48%
Jan van Iersel	71%	Aart van Silfhout	62%
Tom Jacobs	71%	Theo Soontiëns	48%
Marnix Jansen Venneboer	76%	Kees van Steenbergen	91%
Jan Jurriëns	71%	Jan Thijssen	81%
Theo Kamps	67%	Hans de Vries	48%
Henk Kets	91%	Kees van Wingerden	71%
Hans Kietselaer	48%	Ruud Wink	76%
Harm Kloosterboer	67%	Koos Witkop	86%
Jan Kruit	67%		

Gemiddelde attendance van de club:	61%	(2008-2009: 59%)
Attendance z. Henk Heezen en Gerard Hehenkamp:	64%	(2008-2009: 62%)
Attendance priviledged members:	73%	(2008-2009: 70%)
Attendance gewone actieve leden:	61%	(2008-2009: 56%)

Met vriendelijke lionsgroet,

Peter Bob Peerenboom

Uw secretaris

Commissies 2010-2011

● *ACF*

Henk Breuker, voorzitter

Bert Lamers, vice voorzitter

Ruud Wink

● *Activiteiten*

Marnix Jansen Venneboer, voorzitter

Herman van den Broek, vice-voorzitter

Toon Gasseling

Hans Kietselaer

Bart van der Laan

Jan Loggers

Kees van Wingerden

● *Bulletin & ICT*

Henk Breuker, voorzitter

Henk Drost, photo-officer 1

Henk Dijk

Marnix Jansen Venneboer, photo-officer 2

Han Meibergen, content officer

Bart-Jaap Pull ter Gunne, cartoon & puzzle

Theo Soontiëns, bulletin

● *Interservice*

Toon Gasseling

Bert Lamers

● *Jeugd*

Henk Dijk, voorzitter

Gerard Roelofsen, vice-voorzitter

Tom Jacobs

● *Jumelage*

Jan van Iersel, voorzitter

Henk Drost

Marnix Jansen Venneboer

Jan Kruit

Han Meibergen

● *Kascontrole*

Hans Kietselaer

Gerard Roelofsen

● *Leden*

Toon Gasseling, voorzitter

Martin Liefrink

Kees van Steenbergen

● *Een stem voor een kind*

Martin Liefrink, voorzitter

Henk Breuker

Tom Jacobs

Bart van der Laan

Theo Soontiëns

● *Tail Twisters*

Chris Geurink

Jan Jurriëns

● *We Serve*

Ruud Wink, voorzitter

Jan van Iersel, secretaris

Wim Frommé

Jos Niesink

Ben Smeenk

Kees van Steenbergen

● *Privileged Members*

Rien ter Brugge

Arnold van der Goot

Theo Kamps

Henk Kets

Harm Kloosterboer

Jan Kruit

Toon van Oudheusden

Koos Witkop

Jan Thijssen

● *Members at Large*

Henk Heezen

Gerard Hehenkamp

Agenda 2010-2011

15 september 2010	18.00 uur	<i>Taphap</i>	
6 oktober 2010	20.00 uur	<i>Clubavond met We Serve commissies</i>	
20 oktober 2010	18.00 uur	<i>Taphap</i>	
3 november 2010	20.00 uur	<i>Wat doet John nou eigenlijk?</i>	
17 november 2010	18.00 uur	<i>Taphap</i>	
1 december 2010	20.00 uur	<i>Ondernemende vrouwen</i>	
15 december 2010	18.00 uur	<i>Taphap</i>	
18 december 2010	20.00 uur	<i>Een stem voor een kind</i>	
29 december 2010	20.00 uur	<i>Eindejaars borrel</i>	
15 januari 2011	15.00 uur	<i>Nieuwjaarsreceptie</i>	
19 januari 2011	18.00 uur	<i>Taphap</i>	
2 februari 2011	20.00 uur	<i>Clubavond met We Serve commissies</i>	
16 februari 2011	18.00 uur	<i>Taphap</i>	
2 maart 2011	20.30 uur	<i>Benefietfestival in tent met Service Clubs</i>	
16 maart 2011	18.00 uur	<i>Taphap</i>	
30 maart 2011	20.00 uur	<i>Stichting DOS 20 jaar</i>	
6 april 2011	20.00 uur	<i>Muziek/Theater Workshop</i>	
20 april 2011	18.00 uur	<i>Taphap</i>	
11 mei 2011	20.00 uur	<i>Clubavond met We Serve commissies</i>	
18 mei 2011	18.00 uur	<i>Taphap</i>	
21 Mei 2011	15.00 uur	<i>Uitstapje met Dorsten</i>	
1 juni 2011	20.00 uur	<i>Duurzaam ondernemen - de sociale bakker</i>	
15 juni 2011	18.00 uur	<i>Taphap</i>	
29 juni 2011	18.00 uur	<i>Bestuursoverdracht</i>	
